

לכן, אלא שהדברים היו כבושים.⁽⁴⁰⁾

דכתיב [תהילים פט] **"מנצאתי דוד עבדי"**, **וכתיב** [בספר בראשית, יט] לגבי לוט, שהוא אבי מואב ואבי עמון, וממנו יצאה רות המואביה, בלשון מציאה. **"שתי בנותיך הנמצאות"**. ונרמז כאן, שכבר אז, בהיות לוט בסדום, גזר הקב"ה [מנצא] שם את [דוד], שייצא דוד מרות המואביה.

וממשיכה הגמרא לדרוש את הפסוק הבא, בדברי הימים, שם, לגבי שבט יהודה, ולגבי רות המואביה.

"המה היוצרים, ויושבי נטעים, וגדרה עם המלך במלאכתו, ישבו שם".

"המה היוצרים" — אלו בני יונדב בן רכב, שנצרו שבועת אביהם, לפי שהשביעם אביהם שלא ישתו יין, ושלא לבנות בתים.⁽⁴¹⁾

"יושבי נטעים" — זה שלמה, שדומה לנטייעה ההולכת וגדלה, במלכותו, שגם היא גדלה והתעצמה.

"וגדרה" — זו סנהדרין, שגדרו פרצותיהן של ישראל, בתקנות ובסייגים שעשו לתורה.⁽⁴²⁾

"עם המלך במלאכתו ישבו שם" — זו רות המואביה, שראתה במלכות שלמה, בן בנו של בן בנה.

שנאמר [מלכים א ב], כאשר באה בת שבע, אם שלמה, לבקש ממנו שיתן את אבישג השונמית לאדניה אחיו, **"ויקם המלך לקראתה, וישתחו לה, וישב על כסאו, וישם כסא לאם המלך, ותשב לימינו"**.

ואמר רבי אלעזר: שלמה המלך שם את הכסא לאמה של מלכות, שהיא רות המואביה, אשר ממנה יצאו כל מלכי בית דוד.⁽⁴³⁾

תנו רבנן: כתיב [ויקרא כו] לגבי הברכה של התבואה הגדילה בשנה הששית לפני שמיטה, **"ואכלתם מן התבואה ישן"**, שתהא התבואה בשנה הששית בלא סלמנטון, המונע את התבואה מלהתיישן כראוי, אלא היא הולכת ומרקבת.

ומבאר הגמרא: **מאי בלא סלמנטון?**

רב נחמן אמר: בלא רצינתא, שלא תהא בו תולעת המכלה את התבואה.

ורב ששת אמר: בלא שדיפא, שלא תתחמם התבואה, כי ההתחממות מונעת את ההתיישנות, וממילא מרקיבה התבואה.

40. רשב"ם

41. ירמיה לה

רבה [פרשת ויחי] אומר על הפסוק "לא יסור שבט מיהודה", זו סנהדרין.

43. ומוסיף המהרש"א, שרות נקראת אמה של מלכות, גם מחמת היותה בת מלכים, בת בנו של עגלון מלך מואב. ועגלון המלך זכה לכך שבת בנו תשב על כסא המלוכה בישראל כיון שהוא קם מעל כסאו בשעה שאהוד בא אליו ואמר לו

42. והמהרש"א מבאר ששלמה המלך הושיב אז את הסנהדרין, והם פסקו שרק מואבי אסור לבוא בקהל ה' ולא מואבית. ומוסיף המהרש"א שהסנהדרין שייכת אף היא ליהודה, כי המדרש